

MAILINFO LOVT

Van het bestuur

Beste lezers,

Op het moment dat ik dit schrijf, zitten we nog een beetje bij te komen van de persconferentie.

We krijgen vragen als papa wat betekent primair onderwijs en mogen we dan weer naar school? Tja en dan wordt je geacht dat uit te leggen! Want waarom is basis onderwijs primair, en voortgezet secundair? Is dat dan minder belangrijk? Kortom eigenlijk meer vragen dan antwoorden! Het kenmerkt de tijd waarin we nu leven. Veel onzekerheid over inkomens, voortbestaan van ons bedrijf en dan denk ik vooral aan onze achterban in de kermiswereld. Toch mogen we hoop blijven houden de boodschap vanuit de bijbel blijft vast en is niet gebaseerd op aannames of routekaarten die steeds veranderen vanwege nieuwe inzichten. Ik citeer: Mattheus 11:28 "Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." Die rust wens ik u namens het bestuur van harte toe. Wellicht bent u nog eens in de gelegenheid wat verder in de Bijbel te lezen.

Deze keer een wat andere invulling van de "Mailinfo".

Het schoolleven speelt zich ook grotendeels aan boord af met alle voor- en nadelen daarvan.

Daarom hebben we besloten deze keer niet de internaten aan het woord te laten maar de ouders.

Binnen het bestuur proberen we de zaken zoveel mogelijk tussen alle les en schoolactiviteiten van de kinderen door, voort te zetten.

De doelmatigheid van de subsidieregeling voor "opvang kinderen van ouders met een varend/trekkend bestaan" wordt momenteel onderzocht door een extern onderzoeksbureau. Zo'n onderzoek is gebruikelijk binnen de overheid en vindt beleidsmatig elke 5 jaar plaats. Dit onderzoek loopt bijna ten einde en het resultaat zal binnenkort gedeeld worden met de overheid.

Johan Oosse,
Vicevoorzitter

Agenda

12-03 Bestuursvergadering
11-06 Bestuursvergadering

Het waladres van het LOVT :
Industrieweg 1-b
3433 NL Nieuwegein
Tel. Voorz. LOVT: 0623225399

E-mail: info@lovt.org
Website : www.lovt.org
Redactie : mailinfo@lovt.org

Even voorstellen,

Ik ben Daniel van den Berg, schipper op het motorvrachtschip Zeeland.

Ik vaar samen met mijn vrouw en 4 kinderen aan boord tijdens de Lockdown. De kinderen zijn 15, 13, 13 en 8 jaar oud en wonen normaal gesproken op het internaat Prinses Margriet Holtenbroek te Zwolle.

De 2 van 13 jaar zitten sinds de zomer op het voorgezet onderwijs, een groot verschil met de eerste Lock down toen ze in groep 8 van de basisschool zaten. Ineens moesten de scholen dicht, internaten werden gesloten en er was een hoop onduidelijk over hoe nu verder. Het online les geven was toen nog niet zo serieus. We gingen er goed mee om en er was veel begrip van de docenten. Over de cijfers hoefden we ons weinig zorgen te maken. Scholen waren al uitgezocht en ingeschreven. Wel het afscheidsfeest dat overgeslagen is, het toneelstuk waar we niet bij konden zijn. Alles online mee gemaakt, maar zeker niet leuk voor de kinderen en ouders.

Nu in de 2e Lock down voelt het voor deze 2 kinderen extra vervelend. Ze hebben nog maar net contact gemaakt met andere klasgenoten of ze zitten al weer aan boord. Hoe het leven van een brugpieper zo veel anders kan zijn door corona! Ze halen goede cijfers, huiswerk wordt goed gemaakt, maar de schermtijden rijzen de pan uit. Het hele sociale leven bestaat alleen nog uit telefoon en laptop.

De jongste ging met sprongen vooruit in de eerste Lock down. Hij kreeg continu de aandacht van ons als ouders en kreeg daar door 1 op 1 les. Ook de online programma's zijn goed te volgen. Het is ook alleen maar woordjes leren, rekenen en schrijven. Hij ging met goede cijfers over naar groep 5. Nu in de 2e Lockdown mist hij echt het voetballen met vriendjes, zelfs de scouting waar hij elke zaterdag heen gaat zit dicht. Lessen die hij leuk vind zoals geschiedenis en aardrijkskunde gaan niet door. Hij is vaak boos en kan zijn energie niet kwijt. Bepaalde werkjes staan stil en een achterstand is dus op de basisschool onvermijdelijk.

De oudste van 15 zit in het examen jaar van het voortgezet. 2 a 3 keer per week naar school voor een toets terwijl de internaten dicht zijn. Ook nog 2 keer per week een bijbaantje, dus na het vele rijden is mijn vrouw thuis gaan zitten met de kinderen die iets bijzonders hebben. De andere zitten aan boord en de weekenden samen.

Door dat wij veel binnen Nederland varen is internet ook niet zo'n groot probleem. Het onbeperkt internet is een mooie oplossing, maar de router is toch wel aan vervanging toe. Met 4 laptops, 5 telefoons, printer, tv en 2 tablets online verbonden zijn is toch een dingetje. Dus hebben we een nieuwe 5G router gekocht waardoor dat probleem een stuk minder geworden is. Alleen het 5 Gigabyte abonnement is er snel door. Het iedere keer bijvullen is lastig maar een klein probleem. Al zijn de scholen nu veel strenger in het volgen van de lessen. Als de camera even niet aan staat krijg je al een notitie. Het beperkte buitenlandse internet is wel eens een stress moment, maar ook daar komen we wel overheen.

Al met al ben ik blij dat het zo kan in deze tijd. Laptops hadden ze al nodig, mobieltjes ook, dus het enigste wat we aangeschaft hebben is een goede router. Dat was sowieso geen overbodige luxe.

Het belangrijkste is dat we gezond blijven en de corona onder controle krijgen! Wij wensen iedereen aan boord en thuis heel veel sterkte in deze tijd.

Warme groet,

Familie D. van den Berg m/s Zeeland

Op woensdag 3 februari rond vier uur 's middags heb ik gebeld met Diana van Wijk. Ze wil graag meewerken aan een stukje voor de Mailinfo van februari. Ze stelt zich voor als Diana van Wijk, varende op de Gunda samen met haar man Roelof. Ze hebben twee internaatgaande jongens in de leeftijd van 11 en 13 jaar. De jongste, Sander, zit in groep 7 van het basisonderwijs. Zijn broer, Daniël, zit in het eerste jaar van het VMBO kader gemengd. Het is een gezellige drukte aan boord. Het grootste verschil tussen beide lockdowns is het jaargetijde. Vorig jaar was het begin lente en gingen ze er samen meer op uit. Nu in de winter is het natter en kouder en is het wandelen een stuk minder. Binnen vermaken de jongens zich prima met een aangeschafte modelbouwkraan. Toch mist Sander het voetballen, skaten en fietsen iedere dag. Door de wat oudere leeftijd kunnen ze nu makkelijker buiten aan boord een rondje lopen. Op de vraag hoe het lesgeven bevalt, vertelt Diana het volgende.

De brugklasser in huis kan goed zelfstandig werken aan school. Hij volgt de online lessen door middel van een 40-minuten rooster. Helaas is er veel uitval van lessen. Door een beperkte internetbundel wordt er zorgvuldig om gegaan met het internetverbruik. Soms is er geen internetbereik en dan wordt er een mail naar de mentor gestuurd. Zo voorkomt Daniël absent te worden geschreven. De juffen van groep 7 hebben iedere dag instructievideo's klaarstaan. Op die manier kan Sander wanneer het hem uitkomt de video bekijken, stop zetten of terugkijken. Twee keer per week is er een klassikale meeting. Wel heeft hij meer hulp nodig van vader of moeder. Door de ervaring van het LOVK weet Diana hoe ze dit het best kan aanpakken. Rekenen is nooit haar beste vak geweest maar door de uitleg in het boek en voorbeeld sommen, komt ze er vaak wel uit. Na de eerste week was de acceptatie van hun zoon dat moeder de komende weken lesgeeft. Diana vindt het lesgeven leuk wetende dat het tijdelijk is. Er is geen ambitie om lerares te worden! Het is fijn dat er geen rekening gehouden hoeft te worden voor het halen en brengen van de jongens. Daardoor kunnen ze alle reizen aannemen die op hun pad komt. Regelmatig is er contact met de leiding van het internaat. Leuk om ze te spreken en om de binding van beide kanten te behouden. Op de vraag of er zorgen zijn voor de toekomst op schoolniveau is Diana kort. Alle leerlingen zitten nu in hetzelfde schuitje. Ik bedank Diana voor haar tijd en we sluiten het gesprek af met de woorden: "Tot gauw....."

Groeten Patricia

Een bijdrage van mij als ouder op een plek waar normaal een verslag van het internaat te lezen is. Nu het leven van de kinderen zich voornamelijk aan boord afspeelt een inkijkje bij ons aan boord.

De vraag om een stukje te schrijven kwam op het moment dat het schoolwerk met onze jongste niet bepaald vlekkeloos verliep. Pfff ik wist het al een tijdje en weet het nu zeker; lesgeven van wiebelende kinderen is niet mijn ding, ik vind het gewoon niet leuk en hoe leg ik nu toch uit dat de splitsing van 5 gewoon $2+3$ is??!! Ik bedacht me dat als ik nu een stukje moest schrijven, ze de scholen nooit meer zouden durven te sluiten!!

Maar afijn, we zijn weer een paar dagen verder en is het niet alleen maar ellende. Inmiddels zijn er ook weer heel veel leuke momenten geweest. Zo konden we de verjaardag van de jongste (7) gezellig aan boord vieren en haar verwennen op de dag zelf. We bakken koekjes, doen spelletjes en gewoon simpel genieten van het samen zijn. De keerzijde is dat haar feestje op het internaat nog even op zich laat wachten, want o wat had ze daar al een tijd naar uitgekeken. Ze mist de contacten met de andere kinderen enorm!

In vergelijking met de vorige lock down werkt het weer nu ook niet mee. Even naar buiten gaan is er aan boord veel minder snel bij dan wanneer het zonnetje heerlijk schijnt. Ook de prestatie druk vind ik steeds groter worden. Je wilt je kind 'op niveau' weer op school afleveren, dus dat betekent hard werken. Daarbij was de onduidelijkheid van hoelang het allemaal zou gaan duren.

Ik tel mijn zegeningen maar; We hebben rustig werk waardoor ik tijd heb om het schoolwerk te doen. In ons vaargebied hebben wij goed internet waardoor de momentjes met de klas via teams goed te volgen zijn. Superleuk dat school dit doet. Zo kon ze toch een beetje haar verjaardag vieren met de klas! Ook de juffen van de groep zorgen wekelijks voor een leuke opdracht/ raadsel via de groeps app om zo contact met de kids te houden en wordt er wekelijks gebeld.

De oudste (20) red zichzelf prima met zijn schoolwerk en zit met zijn zus(18) thuis. De derde (15) mag op Maandag, Dinsdag en Woensdag naar school. De donderdag en vrijdag ben ik thuis en volgt hij daar de lessen online. Hij zit (weer) in de derde. Voor hem is het beter gebleken om in ieder geval niet aan boord zijn schoolwerk te doen, gezien de resultaten vorige keer. Bobcatten en buiten meewerken is tenslotte veel leuker dan die suffe schoolboeken! Groot verschil met de vorige keer is nu dat ze gewoon het lesrooster volgen door de dag heen en minder opdrachten hoeven te maken.

Voor ons allemaal een prima oplossing zo. Heel fijn ook dat school hiervoor openstond. Nog veel fijner is het dat hij deze dagen op het internaat kan zijn! Dikke pluim dus en heel veel dank richting Limena de driemaster, dat mag best gezegd worden! Het was voor de vakantie best even zoeken hoe dat in het vat gegoten moest worden, maar gelukkig zagen ze de prioriteit voor de kinderen. Ook voor de examen leerlingen natuurlijk die gewoon naar school gaan. Natuurlijk blijft het zoeken en ideaal is het niet, want het is best saai op het internaat met zo weinig kinderen, maar samen maken we er het beste van!

Veel succes iedereen en een hartelijke groet vanaf de Fata Morgana,

Margrieta Heuvelman

Inmiddels gaan de basisscholen weer open. Dat betekent dat de 2de lockdown, voor wat de basisschool betreft eigenlijk weer voorbij is. Het was wel even slikken voor Matthias toen het bericht kwam dat de basisscholen weer open gaan. Hij kijkt graag het jeugdjournaal en volgde het nieuws op de voet. Hij kwam op een gegeven moment zelfs vragen of hij nou op de basisschool zit of de middelbare. In de hoop dat hij nog niet hoefde.

Want het is ook wel heel fijn zo met z'n allen heel de tijd aan boord. Maar aan de andere kant mist hij school ook echt wel. Maar na alle omstandigheden afgewogen te hebben, hebben we toch besloten dat het voor hem toch nog wat langer gaat duren voordat hij ook naar school gaat.

Het nieuwe snottenbellenbeleid maakt het allemaal ingewikkelder. Het stel op sprong ophalen van je kind als heel de klas naar huis gestuurd wordt in niet handig met ons varend bestaan. En op het internaat hanteren ze hetzelfde beleid. Dat betekent dat je meteen in quarantaine moet op je eigen kamer. Daarom wordt door meerdere de keuze gemaakt de kinderen toch nog even aan boord te houden. Voor nu blijft ons internaat nog even dicht. Ze zouden wel opengaan, al was het voor 1 kind. Maar het is de vraag of je dat moet willen. Al weet ik dat de groepsleiding er alles aan doet om het zo veilig, knus en gezellig mogelijk te maken voor de kinderen. De rest van het grote gebouw is nu bijna leeg, omdat het normaal gesproken ook gevuld is door kinderopvang en buitenschoolse opvang. We hebben nauw contact met elkaar dus mocht de situatie veranderen dan weet ik zeker dat het internaat daar goed op in kan inspelen. Ook met school hebben we dit uitgebreid besproken en gelukkig hebben zij begrip voor de situatie. Het onderwijs aan boord gaat dus nog even door. En je begrijpt dat Matthias daar het zijne van denkt.

Het thuis onderwijs gaat hier gelukkig goed. Matthias zit in groep 5. Er is wel degelijk een verschil tussen de eerste sluiting van de scholen en deze. Toen was het vooral in de werkboeken werken en online oefenen in programma's. Deze periode begonnen we eigenlijk ook zo. Maar stukje bij beetje kwam er steeds mee online les van de juf, filmpjes met uitleg en bewegingsoefeningen van de meester erbij. Dit maakte het aan boord leren leuker en makkelijker. In de eerste lockdown heeft Jan-Willem meteen ons internetabonnement aangepast. Dit was heel erg nodig want we vlogen door de gigabytes heen. Over het algemeen hadden we steeds goed bereik dus de "klassikale lessen" verliepen prima. Er moest een enkele keer iets opgehaald worden op school maar dit konden we in goed overleg met de juf doen op een moment wanneer het ons uit kwam. Ons vaargebied is vooral binnenlands en deze scholen sluiting had

geen invloed op ons werk. Voor ons was het prima te combineren. Het thuis onderwijs van Matthias combineren met het kleuteronderwijs was een grotere uitdaging. We hebben ook 2 kleuters aan boord. De één krijgt groep 1 en de ander groep 2 onderwijs via het LOVK. Maar onze mentor stelde mij als snel gerust dat ik mij niet druk hoef te maken om de jongste 2. Maar dit combineren is eigenlijk de grootste uitdaging. Zorgen om achteruitgang bij Matthias heb ik nog niet. Ik hoop dat zijn niveau redelijk gelijk is gebleven. Maar de tijd zal dat leren. Ik maak mij meer zorgen om zijn sociale welzijn en het bewegingsaspect. Geen gym en zwemles, niet spelen op het schoolplein of op het buiten terrein van het internaat. Aan het fysiek contact met klasgenoten kunnen we zelf niets doen, maar bewegen wel. En dat hebben we wel bewust moeten doen want als je lange dagen vaart en het slecht weer is beweeg je toch minder. Dus als het even kon, hup met zijn alleen naar buiten en spelen of een eindje wandelen. Een voordeel van het varen, als je stil ligt is het vaak wel in een rustige omgeving of afgelegen terrein. En soms laat je ze uitrazen in de woning in de hoop dat alles overeind blijft staan. Dit zijn wel de hoofreden waarom wij ernaar uitkijken dat hij straks wel weer naar school gaat.

Na een gezellig kerstdiner op de groep, met alleen de leiding en de kinderen, hebben ze elkaar gedag gezegd en niet meer gezien. Dat klinkt alweer lang geleden. Op ons internaat heeft niemand gebruik gemaakt van opvang tijdens deze lockdown.

Wij ouders zien elkaar al een jaar niet meer. En dat missen wij wel. We missen het groepsgevoel, en dan zal voor de kinderen ook wel zo zijn denk ik. Voor Matthias geldt dat in ieder geval wel.

Net zoals iedereen hopen we dat alles zo snel mogelijk weer "normaal" gaat worden. Dat we weer een gezellige slotviering kunnen hebben, de groep het vaak uitgestelde bowlen en eet uitje nog kan doen enzovoort. Maar eerst maar hopen dat de rest van de scholen ook snel weer veilig open kunnen en iedereen weer naar het internaat en school kan. Stap voor stap...

Groeten Sabine Vissers m.s. Amicitia

Hallo ik ben Marlies Feenstra

Ik ben getrouwd met Hilfred Feenstra en samen hebben wij 2 kinderen olaf (7) en Esmee (5). Ons schip heet "Cigno Minore".

Voor Olaf is het zijn eerste jaar op het internaat Het Kompas in Lemmer. Hij gaat in Lemmer naar de Daltonschool "Sint Jozef". Esmee zit in groep 2 en volgt les via de LOVK en meestal is ze maandag en vrijdag ook te vinden op de Daltonschool. Op de Daltonschool in Lemmer zijn ze erg meewerkend qua schipperskinderen, dat is zeer fijn, ze zijn altijd welkom. Zo kunnen de kinderen al wat wennen op school en aan hun toekomstige klasgenootjes.

De eerste Lock down hadden we beide kinderen nog aan boord, en veranderde er qua school niks voor de kinderen, alle lessen verzorgde ik (Marlies) aan boord zoals we dat al gewend waren.

Wij hebben het geluk dat beide kinderen de lespakketten van de LOVK altijd erg leuk vinden en dus erg gemotiveerd zijn. Nu tijdens de tweede Lock down ging het met name voor Olaf heel anders, hij was net gewent op het internaat en op school (groep 3) toen we ineens weer aan boord les moesten geven en hij niet meer naar het internaat hoefde door de week. De eerste weken heeft dit een enorme strijd gegeven, Olaf wilde niks meer van Mama aannemen. Nadat ik dit aangegeven heb bij zijn juffen, hebben ze aangeboden met nog 2 kinderen uit zijn klas een leesgroepje te starten 3 keer per week ongeveer 30/45 min per keer. Vanaf dat moment vindt Olaf zijn schoolwerk weer leuk en is super gemotiveerd en vrolijk. Als dit niet was aangeslagen was Olaf in aanmerking gekomen voor de noodopvang en had hij een paar dagen in de week naar school moeten, hierbij hadden we dan ook soms hulp nodig gehad van het internaat, maar dit was uiteindelijk niet nodig.

Wij varen momenteel voornamelijk in Duitsland op de kanalen, en de internetverbinding is meestal zeer goed. Er wordt geregeld via Teams gebeld met klasgenoten en ook ik heb geregeld teams vergaderingen en dat gaat verrassend goed. We worden er steeds handiger in, en ik moet zeggen het heeft ook zijn voordelen want het scheelt heel wat autokilometers.

Op het internaat merken de kinderen er weinig van dat de jeugd van het voortgezet onderwijs er niet is. Er zijn 2 groepen op het Kompas, 1 voor lager onderwijs en 1 voor het voortgezet onderwijs. Op het internaat proberen ze alles zo normaal mogelijk te laten verlopen voor de kinderen.

Aan boord hebben wij de luxe van een matroos, ik heb dus veel vrijheid om beide kinderen les te geven, het geeft veel rust dat je schooltaken over de dag kan verdelen en niet aan tijd gebonden bent. Het komt ook geregeld voor dat Olaf online les volgt in de stuurhut (met papa die tijdens het werk wat kan begeleiden) en dat ik met Esmee beneden in de woning lesjes aan het doen ben. Ik kan me goed voorstellen dat het op andere schepen zonder personeel, en met een andere gezinssamenstelling een hele grote uitdaging kan zijn. Ons werk heeft er dan ook niet onder te leiden, we varen het liefst door zonder vrije tijd omdat we toch niks kunnen en mogen op het moment.

Ondanks dat we na een aantal weken onze draai en ritme hebben gevonden aan boord met lesgeven, ben ik blij dat de scholen weer opengaan. Nu Olaf net gewend was aan een groter sociaal leven moest hij ineens weer weken aan boord zitten. Je kan goed aan hem merken dat hij daar moeite mee heeft en dat hij dat miste. Gelukkig heeft hij in de klas al wat vriendschappen gesloten, en had hij af en toe een praatje met iemand op teams. En als we eens een weekend naar huis gingen werden er Play dates gepland, oh wat genoot hij ervan om even in real life met zijn vriendjes te kunnen spelen.

Wat voor invloed dit alles heeft op de kinderen gaan we in de toekomst wel merken. De eerste weken maakte ik me wel zorgen toen Olaf weigerde zijn best te doen voor school, maar toen de motivatie weer gevonden was waren de zorgen snel weer verdwenen en heeft hij mooie sprongen gemaakt. Tja en wat is achterstand? We hebben met zijn allen ons best gedaan, meer kunnen we niet doen. En als alle kinderen "achterstand" hebben, hebben we dan wel achterstand?

Wij zijn Gerwin en Anna Scheppink, we varen op de Lady Anna. We hebben vier kinderen. Danilo (13), Manuel(11) en Julian(7) zitten op het internaat de Eben- Haëzer. De oudste twee zitten in groep 7 en 8 van de basisschool en Julian zit in groep drie van het speciaal basisonderwijs. Eva(5) is nog aan boord en volgt het pakket van het LOVK.

Deze lockdown ging het best aardig. We hadden wat geleerd van de vorige. Met name dat er een goed ritme in moest (dat is niet mijn sterkste punt dus was een uitdaging) Zorgen dat ik op tijd opstond zodat ik alvast wat dingen had kunnen doen voordat de jongens aan het werk moesten. Dat was de sleutel tot een redelijk ontspannen ochtend. En vooral zorgen dat ik tijdens het schoolwerk niet te veel andere dingen deed. Vooral Julian had veel begeleiding nodig.

Eva had een stage juf die contact moest onderhouden met leerlingen. Dus die deed iedere dag videobellen. Ook dat ging bijna altijd goed met het internet.

Danilo en Manuel hadden allebei een andere meester als het jaar ervoor. Ook dat was een verbetering. Manuel kreeg nu werk via Snappet. Een computerprogramma waarin lessen klaarstonden per dag en waar de meester ook kon inzien hoe het ging. Danilo kreeg veel uitlegfilmpjes via de app. De vorige lockdown kreeg je alleen een rooster met werk en moest je het zelf verder uitzoeken.

Julian mocht de afgelopen twee weken eigenlijk naar het internaat omdat het sbo weer open ging. Wij hebben dat niet gedaan omdat ik het een beetje zielig vond als hij alleen op een groep in zo'n half leeg internaat kwam te zitten zonder z'n grote broers. En rijden icm thuisonderwijs leek me ook niet handig.

Ik merk wel dat de kinderen weer behoefte hebben om met vriendjes te spelen maar ze zitten niet echt in een isolement. Ze videobellen ook af en toe met vriendjes en met de internaatsleiding. Als het internet het toelaat. De kwaliteit van het internet is me tot nu toe erg mee gevallen. Zelfs op het Mittellandkanaal mochten we niet mopperen. Alleen is je bundel wat sneller op.

Ik heb geen zorgen over een achterstand. Mochten ze een achterstand oplopen hierdoor dan doen ze toch een jaartje over. Lang genoeg de tijd om te werken.

Wat het lesgeven betreft: er is aan mij geen juf verloren gegaan.

Wie zijn wij?

Wij zijn Chris en Linda de Waal. We waren op de Crigee en zijn een samengesteld gezin met 5 kinderen: Daniëlle, Christian, Miranda, Machiel en Guido. Guido is de jongste van het stel en zit nog op het internaat. Hij zit op de groep Begeleid Wonen van Internaat De Singel in Dordrecht.

Op welke scholen zitten de kinderen?

Guido zit in zijn examenjaar van het VMBO en wordt in maart 17 jaar. Omdat hij in de examenklas zit, gaat hij gewoon naar school. Dat zijn alleen geen hele dagen meer, maar slechts een paar uurtjes. Het ritme wordt hierdoor wel verstoord. Na dit schooljaar gaat Guido bij zijn zussen Daniëlle en Miranda wonen. Zij wonen nu al samen in Dordrecht.

Daniëlle zit op het HBO voor Hotel en Eventmanagement. Zij krijgt nu hele dagen online les. Ze is door corona veel aan boord. Dat vinden we natuurlijk heel gezellig, maar het fijnste is natuurlijk als ze gewoon op school kan zijn. Het studeren aan boord is soms lastig vanwege de onstabiele internetverbinding. Daarnaast is het door de maatregelen lastig voor Daniëlle om een stageplek te vinden. Dit zou kunnen betekenen dat ze uitloopt met haar studie. Voor Miranda is er minder veranderd: zij volgt de VAVO en heeft nog fysiek les op school.

Christian doet examen op het MBO en we vinden dat dat goed geregeld wordt. Voor praktijkexamens kan hij bijvoorbeeld naar school. Machiel doet de kapiteinsopleiding. Hij had eerst een week school en dan weer een week thuis. Op dit moment heeft hij vooral online les, maar hij geeft aan dat dit niet altijd even goed gaat.

Hoe gaat het tot nu toe in deze lockdown met de kinderen aan boord?

Omdat onze kinderen al ouder zijn en ze bijna allemaal hun rijbewijs hebben merken wij niet zoveel van de lockdown. De kinderen zijn vaak op hun eigen plek. Guido, die dit jaar examen doet en fysiek naar school gaat, kan ook terecht op het internaat. Daar was gelijk duidelijkheid over. Maar omdat er weinig anderen op het internaat zijn, heeft Guido ervoor gekozen om bij zijn zussen in Dordrecht te verblijven en de andere dagen is hij bij zijn vader thuis. Dat is allemaal in goed overleg gegaan. Het enige waar we echt aan moeten denken is de avondklok als de kinderen van boord af gaan.

Hoe bevalt het lesgeven?

We zijn bevoorrecht dat we oudere kinderen hebben in deze tijd. Daardoor hoeven we niet zelf les te geven. Ik kan me voorstellen dat als je kinderen op de basisschool hebt, het lesgeven een flinke uitdaging is naast het varen.

Is er een verschil van lesgeven door de scholen in de eerste en de tweede lockdown?

Daar merken we weinig verschil tussen en is vooral afhankelijk van de school. De ene school heeft dat beter geregeld dan de andere school.

Hoe is de kwaliteit van het internet aan boord?

We hebben twee keer onbeperkt internet aan boord, dus in principe mogen we niet klagen. Maar dat wil niet zeggen dat het ideaal is. Het bereik blijft een dingetje: zo heb je bereik, en zo is het weer weg. En niet te vergeten dat het bereik ook wordt beperkt door het weer of bedrijven die een storing in de lucht geven. Omdat we dezelfde routes varen weten we inmiddels wel een beetje waar we goed bereik hebben en waar niet.

Hoe is de begeleiding nu op het internaat, nu er zo weinig kinderen zijn?

We proberen met elkaar ons best te doen. Het is in ieder geval fijn dat de medewerkers van het internaat er zijn als daar behoefte aan is. Daarnaast is de leiding van Guido even bij hem thuis voor de deur op bezoek geweest. Vanwege corona konden ze niet binnenkomen, maar het was al erg waardevol om elkaar even in het echt te zien en te praten. Veel contact is er nu digitaal, Guido en de leiding appen regelmatig.

Merk je dat de kinderen in een sociaal isolement terecht komen?

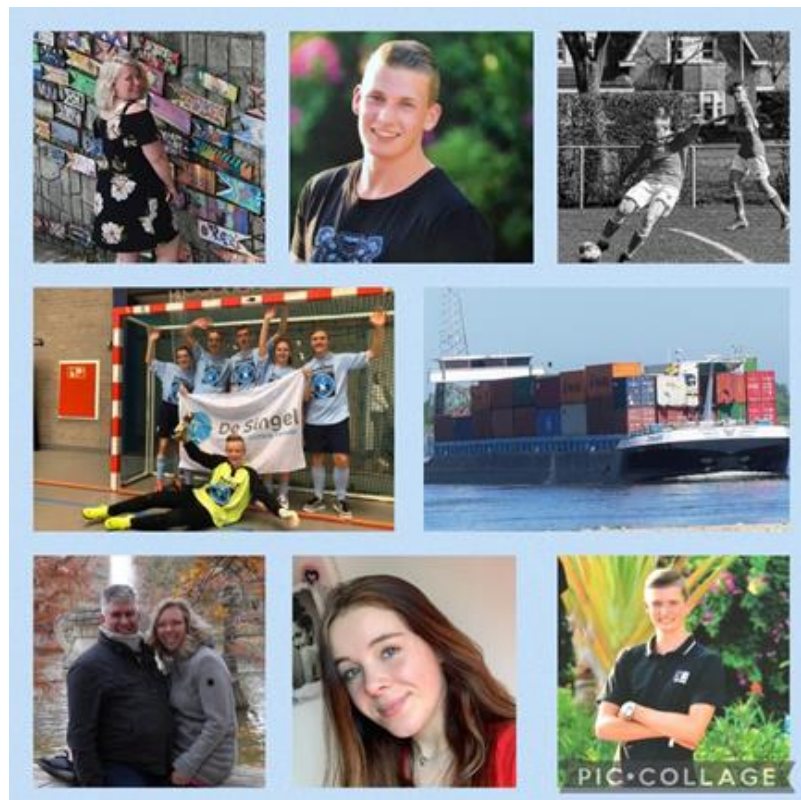
Een sociaal isolement vind ik een groot woord. Maar dat ze het lastig vinden, zeker. We zien het zelf bij onze kinderen. Die zouden nu gewoon lekker op pad moeten kunnen met vrienden, zonder daarover na te hoeven denken. Gewoon onbezorgd plezier maken, maar dat is er nu echt even niet bij. Wat Guido vooral mist is het voetballen. Lekker met je team elke zaterdag strijden voor je club.

Heb je zorgen over een achterstand of voor de toekomst?

Voor achterstand zijn wij niet echt bang, want we zitten allemaal in hetzelfde schuitje. Voor de toekomst is het lastig in te schatten. Hoe het gezinsbedrijf blijft in de binnenvaart en met alle voorzieningen er omheen.

Wij hopen dat alles snel weer bij het oude is en de internaten weer open gaan. Dat je als ouders gewoon lekker weer een kopje koffie met de leiding en andere ouders kan drinken. De kinderen gewoon weer bij elkaar in de klas zitten. Dat ze weer kunnen afspreken met vrienden en vriendinnen om leuke dingen te doen of gewoon even te kletsen. We duimen dat we de verjaardag van Guido op 17 maart weer met elkaar mogen vieren, op het internaat en op school.

Dit stukje is geschreven door: Linda de Waal-Noordwijk

Op de laatste vrijdag dat de basisschoolkinderen online lessen volgen, bel ik met Astrid. Ze wil graag een aantal vragen beantwoorden voor een stukje in de Mailinfo. Ze stelt zich kort voor. Astrid van den Hurk, getrouwd met Sander en varen op de Calcit 12. Ze hebben drie meiden en zij wonen door de weeks op internaat de Prinsenvaart in Maasbracht. Rosanne is de oudste van 11 jaar, en de tweeling Fleur en Maud zijn 9. Ze volgen het basisonderwijs in groep 7 en 6.

Het gaat goed met z'n allen aan boord. Het zijn creatieve meiden en ze vermaken zich prima met diamand painting, filmpjes maken, bakken, knutselen en sporten. Fleur en Maud zitten op turnen. Wekelijks wordt er een challenge bedacht en daar doen ze graag aan mee. Helaas niet in de zaal maar achter het scherm volgen ze hun lessen. Ook Rosanne volgt haar fitness lessen achter het scherm. Dus binnen verandert de woonkamer af en toe in een gymzaal. Astrid voegt eraan toe, dat wanneer het kan ze op de fiets springen om een rondje te fietsen of wandelen. Er is niet echt veel verschil tussen de twee lockdowns. Het aan boord zitten is geen probleem voor de meiden, misschien komt dit door hun leeftijd denkt Astrid, Ze zitten nog niet op het voortgezet onderwijs, hebben geen baantje en gaan nog niet stappen. Het lesgeven in de eerste en tweede lockdown gaat goed. Ze werken met een rooster wat ze zelf kunnen indelen. Zo kan het zijn dat op de Calcit 12 om 7 uur 's ochtends de boeken, schriften en laptops geopend worden. Zo ging het in de eerste lockdown en de eerste weken van de tweede periode. Rosanne kan goed zelfstandig werken, Fleur en Maud hebben af en toe de hulp van moeder nodig. Later zijn ze overgegaan op online lessen van 9 tot 12 uur. Jammer vond Astrid, hierdoor waren we later klaar als eerst. De school is afgelopen schooljaar overgegaan om lessen te volgen op de laptop. Moeder vindt het wel jammer dat er nog zo weinig wordt geschreven op school. Het heeft ook een voordeel. Als ze plotseling thuis moeten blijven vanwege een snotneus of lichte verkoudheid, pakken ze makkelijk hun laptop erbij en kunnen ze aan hun lessen werken. Astrid is tevreden over de kwaliteit van het internet. Dit komt mede door hun vaart. Ze varen overwegend tussen Moerdijk en Stockstadt. Rosanne, Fleur en Maud hebben veel contact met vriendjes en vriendinnen via Meets en facetime. Zo komen zij niet in een sociaal isolement.

Op de laatste vraag, of Astrid zorgen heeft wegens achterstand, antwoord ze negatief. Ze sluit af met de woorden dat ze de grootste zorgen heeft dat hun meiden niet besmet raken en daarmee opa zouden kunnen besmetten. Hij brengt Rosanne, Fleur en Maud regelmatig naar boord maar dit durven ze nu niet aan. Ik bedank Astrid voor haar tijd.

Groetjes Patricia

Hallo!

Wij zijn Remy en Veronique de Groot, ouders van Yaro (10) en Kyra (8). Wij varen op beunschip *Evolutie* uit Terneuzen. Daar zitten Yaro en Kyra ook op het internaat, schippersinternaat Koningin Juliana.

Yaro zit op speciaal basis onderwijs, Kyra op regulier basis onderwijs. De eerste lockdown begon aan boord wat moeizaam, zoals waarschijnlijk overal. Onderwijzers, kinderen en ouders kwamen overal in een onbekende situatie en iedereen heeft hierin een weg moeten zoeken.

Ook is dit op elke school anders gegaan. Van de ene school kregen we wat boeken en wat kopieën mee en 2 keer per dag een Zoommoment waarbij er uitleg werd gegeven. Ook konden we altijd vragen stellen via Parro. Dit verliep vrijwel vlekkeloos.

En van de andere school kregen we een paar boeken, veel bij elkaar genietten pakketjes, weinig begeleiding en 1 Zoommoment om bij te kletsen met de juf en klasgenootjes. Omdat er weinig begeleiding bij zat was het wel lastig: Hij moest soms wat online doen, maar de site werkte niet altijd even goed mee. En qua papier/boekwerk: kijk maar hoever je komt... Ik stelde een minimum in wat hij per dag moest doen. Achteraf bleek dat hij echt heel erg veel had gedaan! (Gelukkig niet voor niets: hij was met sprongen voorruit gegaan!!!)

Bij de tweede lockdown ging alles wel beter en soepeler. Nu kreeg hij ook een duidelijk weekrooster en online werkte nu alles perfect. Ook was er meer contact via ClassDojo, waarbij de juf elke week een filmpje postte. Ook de leerlingen moesten dagelijks een filmpje en foto's sturen van wat ze hadden gemaakt. Eigenlijk verliep het allemaal wel erg goed. Gelukkig varen we alleen in Nederland en hebben we overal onbeperkt goed internet.

Ik heb wel het grote verschil ondervonden tussen regulier en speciaal onderwijs.

Speciaal onderwijs vraagt toch om zeer intensieve begeleiding waardoor ik eigenlijk niets anders kon doen als er aan school werd gewerkt.

Soms dus even puzzelen met de tijd, want het werk stopt niet en we hebben geen matroos. Gelukkig hebben we wel door kunnen varen. Sterker nog: we deden meer reizen! Meestal varen we op vrijdag maar een halve dag omdat we de kinderen moeten halen van het internaat. Nu konden we een volledige vrijdag gewoon varen waardoor je toch een extra reis doet.

Zaterdag en zondag wordt er nooit gevaren. Dat geeft tijd voor ontspanning. Soms gingen we op vrijdagavond of zaterdagochtend toch nog naar huis, soms bleven we aan boord. Als we aan boord blijven gaan we altijd wel ergens een wandeling maken. Geocaching is erg leuk om te doen met kinderen en kan overal. Of een rondje stappen of skaten natuurlijk. En als we naar huis gingen konden ze lekker buiten spelen met kinderen uit de buurt, hierdoor bleven ze toch hun speelmomenten houden met andere kinderen. Al vinden ze het ook prima om samen te spelen. En aan boord of thuis bij slecht weer gamen natuurlijk, welk kind vindt dat nou niet leuk?? Om er voor te zorgen dat ze niet helemaal achter hun scherm verdwijnen krijgen ze 'schermentijd'. In weekenden en vakanties 2 uur per dag, op schooldagen 1 uur per dag. Extra schermtijd kunnen ze 'winnen' met Squala. De tijd op Squala krijgen ze terug in gametijd. Zo is het toch nog leerzaam en ontspanning,

Nu de scholen weer zijn gestart is het internaat natuurlijk ook weer gestart. Op het internaat verloopt het ook allemaal goed. Wegens een leraren tekort heeft Yaro een 4-daagse schoolweek en moet hij 1 dag per week op het internaat blijven. Dit is gelukkig geen probleem.

Hij krijgt voor die dag wat thuiswerk mee en krijgt dan begeleiding van de juf van het internaat. Dat is denk ik wel het voordeel van een kleiner internaat: alles is bespreekbaar, alles gaat gemoedelijk. Er zitten maar 13 kinderen op, dat maakt het wel overzichtelijk.

Uit het leven van een schippersgezin tijdens de tweede lockdown.

Ik ben Elisabeth Egas, moeder van drie kinderen in de leeftijden van 6 t/m 11 jaar. Met ons gezin leven en varen wij op het motorschip 'Conto-Mio'.

Onze twee oudste dochters van 11 en 10 jaar zitten in groep 8 en 6 van het basisonderwijs. Onze jongste zoon van 6 is dit schooljaar voor het laatste jaar bij ons aan boord en krijgt nu nog onderwijs aan boord uit het kleuterpakket van groep 2 van het LOVK.

Het was 3 februari dat ik een belletje kreeg met de vraag of ik voor wat vulling wilde zorgen voor de mailinfo van de LOVT. In 'normale' tijden wordt deze vulling verzorgd door de internaten zelf, maar niets is meer 'normaal' en dus wordt de mailinfo nu anders dan anders gevuld, namelijk met belevenissen van een schippersgezin tijdens de tweede lockdown... Nou, daar valt best wat over te typen...

Maandag 14 december 2020 brachten we al met een onderbuikgevoel onze dochters naar het internaat De Merwede in Werkendam. En ja, diezelfde avond werd de tweede lockdown afgekondigd met een sluiting van de basisscholen per ingang van 16 december. Diezelfde avond al begonnen we te puzzelen: wanneer en van waar halen we onze dochters weer op? Waar kunnen we onze reis onderbreken en de auto eraf zetten?

Tegenover de vreugde van het vooruitzicht om als gezin voor langere periode compleet en samen te zijn, vielen er ook wat (al schaarse leuke) dingen (anders) uit in deze laatste week vóór de kerstvakantie: de geplande kerstvieringen van onze dochters op school, de kerstviering op 't Zwaantje, het kerstdiner op De Merwede, de kleuterdag voor onze jongste zoon met aansluitend een nachtje slapen op de leefgroep van zijn zussen (vond hij zelf écht niet erg..., maar als ouders dachten en denken we wel: hoe gaat onze zoon zijn start straks maken op het internaat?).

Dinsdags eenmaal aan boord gekomen, begon de vervroegde en extra lange kerstvakantie voor de kids. Ook begon de tweede lockdown aan boord: allereerst genieten van en met elkaar als gezin, voor de kids even een paar weken geen huiswerk, voor onszelf niet te hoeven plannen en rekenen met je reisjes met het oog op het moeten brengen en halen van onze dochters, niet te hoeven rijden 's maandags en vrijdags.

En toen werd het 2021. De eerste schoolweek aan boord begon. Wát een verschil met de eerste lockdown: onze twee dochters kregen beiden online les via Teams! Zorgen dat je via de link, die de leerkracht gemaild had, om half 9 klaarzat om de schooldag te beginnen. Gewoon als zussen naast elkaar achter een breed bureau, de één achter het scherm van de PC, de ander achter een Tablet. 's Morgens les en 's middags 'vrij'. Het online leskrijgen bood veel voordelen voor zowel onze dochters als voor ons als ouders. Onze dochters hoorden de stemmen van hun leerkrachten en klasgenoten én zagen hun gezichten. Ze kregen uitleg zoals ze gewend waren (niet die van pa en ma uit de jaren '80, want ja, tijden veranderen is gebleken). Onze dochters bleven zo toch in verbinding en betrokken bij alles wat er zich afspeelde in de klas, al was dit digitaal. Voor ons als ouders gaf het ook meer vrijheid. We deden onze reisjes zonder ergens speciaal op te hoeven letten wat de kids betreft. Een enkel keertje hoorden we wat gezocht en gekreun vanachter de schermen, want dan viel het geluid of beeld even weg tijdens een belangrijk moment in de les.

Ook hoefden we 's morgens niet de aandacht te verdelen tussen onze drie kids, maar konden we rustig met onze jongste werken aan het kleuterpakket. Onze jongste was toen bezig met het thema 'Kunst en cultuur' en moest een schilderij verven met het onderwerp 'abstracte kunst'. Wat wij als ouders nooit hadden kunnen bedenken, werd het: een schilderij met een beeldscherm waarop kids online les krijgen. Hilarisch was het hoe dit er in zijn geheel uitzag: schildersschort voor, petje op, 'sigaretje' in zijn mondhoek.

's Middags restte ons als ouders wel wat nakijkwerk. Tijdens het nakijken, merkten we als ouders wel de wat zwakkere punten op van onze dochters. Wilde het kwartje toch niet helemaal vallen bij de uitleg van anno 2020-2021, dan deed onze uitleg van de

jaren tachtig soms toch ook nog wonderen...!

De kids hadden nu ze online les kregen meer vrije tijd dan tijdens de eerste lockdown. Die vrije tijd werd goed benut: lekker spelen met elkaar, zowel binnen als buiten. Als we leeg waren in een leeg ruim en als we stillagen aan de wal. Met hobby's bezig zijn, zoals Diamond Painting kaartjes maken voor het goede doel. Lekker lezen, dvd-tjes kijken, sporten, stoeien met pa , wandelen en zorgen dat je aan je 'stappen' komt etc. En nóg wilden de kids 's avonds niet naar bed...

Ergens tussen de bedrijven door deed ik het huishouden.

Onze avonden waren deels gevuld door het lezen van allerhande mails en administratief werk dat dit met zich meebracht.

Als het kon maakten mijn man en ik samen een groot 'Ommetje' en bespraken we dingen die niet altijd voor alle oren waren bestemd.

Onze dochters zijn graag aan boord. Met de leerkrachten waren er korte lijntjes. Feestelijke gelegenheden werden niet vergeten: er werd online voor elkaar gezongen, naar elkaar gemaïld, kaartjes verstuurd via de post, met vriendinnen geappt en naar elkaar gebeld.

En toen werd de lockdown verlengd.

Hadden we eigenlijk alleen nog maar de voordelen van online lessen ervaren, tegen het eind van de maand bood er zich nu toch wel een uitdaging aan: het eind van onze internetbundel raakte in zicht... In eerste instantie probeerden we hier heel creatief mee om te gaan, maar we ontkwamen er niet aan door een extra bundel te kopen. Dit was zéker nodig, omdat onze oudste in groep acht zit en de open dagen van scholen 'online' moest bezoeken. Januari en februari zijn dé maanden van open dagen. Ondanks dat scholen dit enorm goed hebben gedaan, was het wel heel jammer dat dit niet fysiek kon om wat sfeer te kunnen proeven.

En toen kwam het bericht dat de scholen weer open mochten en kwam er een eind aan de lockdown voor de kids aan boord. Ook deze periode kon leuk online worden afgesloten door middel van een 'race tegen de klok': proberen zo snel mogelijk het genoemde voorwerp of artikel te pakken wat de leerkracht had benoemd, het voor het beeld te laten zien, je naam te noemen en punten te scoren. Als een tornado vloog onze oudste door de roef.

Na die tornado vrijdags aan boord, kwam er een sneeuwjacht. Dit was wel de kers op de taart, want dit leverde nog een extra dagje VRIJ op!

We hebben een goede tijd gehad!

Hopelijk kunnen de kids om en rond de Merwede ook nog genieten van deze sneeuwpret...!!!

Hoe was de lockdown aan boord?

Vanuit het lovt was er de vraag of een ouder
Een stukje zou kunnen schrijven over hoe de lockdown aan boord is beleefd.

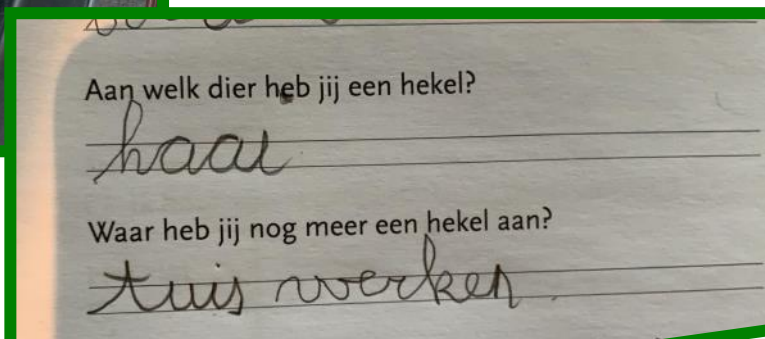
Mijn man (Gouke) en ik (Marcia) varen samen met onze 3 kids, Luuk (8), Tess (6) en Lizz (2) aan boord van ons vrachtschip: 'Audenda'.

Sinds het begin van de lockdown ziet ons leven er heel anders uit dan we gewend waren. Aan de ene kant bracht het rust met zich mee, dat je niet constant hoefde te plannen waar je er donderdag/vrijdag en zondag/maandag af kunt met de auto om de kinderen naar school/internaat te brengen. Aan de andere kant betekende het wel dat we de kinderen nu zelf moesten begeleiden met lesgeven. En met de leeftijd van onze kinderen betekend het dat zij nog niet echt in staat zijn om goed zelfstandig te werken.

In ons geval was het dan ook zo dat Gouke Luuk hielp met zijn werk in de stuurhut en ik Tess hielp met haar schoolwerk beneden in de woning. Dit zodat ze niet constant door elkaar afgeleid werden van hun werk. Het was in het begin even zoeken naar een fijne routine, maar na de 1^e week zat het ritme er aardig in. Ook het online werken is redelijk goed gegaan, het internet bereik wordt steeds beter. We hebben wel gemerkt dat we wat sneller door gigabytes heengingen, dus de bundel toch maar wat opgewaardeerd...

Wekelijks nam de groepsleiding contact met ons op en zo bleef het contact tussen de kinderen/ouders en leiding instant.

VAN DE REDACTIE

U kunt altijd informatie aan ons geven, zodat wij die kunnen publiceren. Wij streven ernaar om de mailinfo drie keer per jaar te versturen, mits er genoeg artikelen aangeleverd worden.

Zoals gebruikelijk willen wij als redactie graag nog even duidelijk stellen dat ingezonden stukjes heel erg op prijs worden gesteld, maar dat de inhoud ervan niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie

valt. Dit om eventuele onduidelijkheden (in de toekomst) te voorkomen.

De mailinfo LOVT moet voor iedereen toegankelijk zijn en blijven om zijn of haar mening te uiten.

Er is de mogelijkheid voor instellingen om berichten te plaatsen.

Indien u kopij aanlevert, dan graag als word document. Alle overige formaten kunnen niet altijd verwerkt worden.

De redactie heeft het recht om kopij in te korten, of aan te passen, naar gelang taalgebruik en inhoud.

U kunt voor berichten op de site ook contact opnemen met de redactie, of met de voorzitter.

mailinfo@lovt.org www.lovt.org

